

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717207168
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5717207168.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Evy Malíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin ako kolíznym opatrovníkom a o plnoleté dieťa: T. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. B. XXXX/XX, B. - H., zastúpená: AK JUDr. Repáň a partneri, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 25, Martin, IČO: 50 711 776, do plnoletosti zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov - matky: B. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. B. XXXX/XX, B. - H., zastúpená: AK JUDr. Repáň a partneri, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 25, Martin, IČO: 50 711 776 a otca: Q. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, B. - H. v konaní o návrhu matky o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 23P/89/2017-138 zo dňa 29.10.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: Q., nar. XX.XX.XXXX, tak že schválil dohodu rodičov v tom zmysle, že otec sa zaväzuje platiť na maloletého zvýšené výživné zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 180,- eur vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 19.04.2017, o zameškanom výživnom pre maloletého syna za obdobie od 19.04.2017 do 30.11.2018 vo výške 582,- eur rozhodol tak, že uložil otcovi povinnosť splácať v mesačných splátkach po 13,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok; ohľadom plnoletej T. L., nar. XX.XX.XXXX súd prvej inštancie schválil dohodu tak, že zvýšil výživné zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 230,- eur, ktoré otec bude platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletej T. s účinnosťou od 19.04.2017 a ohľadne zameškaného výživného pre plnoletú T. za obdobie od 19.04.2017 do 30.11.2018 vo výške 582,- eur, uložil otcovi povinnosť splácať v mesačných splátkach po 13,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 20P/132/2013-121 zo dňa 17.12.2013, právoplatný a vykonateľný dňa 13.01.2014 v časti výživného na deti. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil, že rodičia sa na pojednávaní dohodli na zvýšení výživného na maloletého Q. zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 19.04.2017, dohodu rodičov schválil v znení, ako je uvedená vo výroku rozsudku. Ďalej konštatoval, že bolo možné túto dohodu schváliť, pretože zodpovedá záujmom maloletého dieťaťa a neodporuje zákonu, výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a jeho platenie je v možnostiach a schopnostiach povinného otca vzhľadom na jeho príjmové a majetkové pomery. Dôvodil, že rovnako umožnil otcovi splatiť zameškané výživné za obdobie od 19.04.2017 do 30.11.2018 vo výške 582,- eur v mesačných splátkach po 13,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a po vykonaní dokazovania rozhodol o zvýšení výživného na plnoletú T. zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 230,- eur mesačne vždy do 20. dňa v

mesiaci vopred k rukám plnoletej T. s účinnosťou od 19.04.2017. Pri rozhodovaní o zvýšení výživného na plnoletú T. vychádzal zo skutočnosti, že od posledného rozhodovania o výške výživného (naposledy bolo rozhodované rozsudkom č.k. 20P/132/2013-121 zo dňa 17.12.2013, právoplatný a vykonateľný v časti výživného dňa 13.01.2014), vzrástli výdavky plnoletej T. vzhľadom na jej vek, odôvodnené potreby a záujmy. Pri rozhodovaní o výške výživného na plnoletú T. prihliadal tiež na príjmové a majetkové pomery otca, pričom má súd za to, že platenie výživného v tejto výške je v možnostiach a schopnostiach povinného otca. Otec plnoletej T. so zvýšením výživného na sumu 230,- eur súhlasil. Súd prvej inštancie dôvodil, že zároveň umožnil otcovi splatiť zameškané výživné za obdobie od 19.04.2017 do 30.11.2018 vo výške 582,- eur v mesačných splátkach po 13,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Všetci účastníci konania, prítomní na pojednávaní konanom dňa 29.10.2018, sa vzdali práva na podanie odvolania voči výroku o schválení rodičovskej dohody týkajúcej sa zvýšenia výživného na maloletého Q., voči výroku týkajúceho sa zvýšenia výživného na plnoletú T. a rovnako voči výrokom týkajúcich sa platenia zameškaného výživného.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec, ktorý namietal, keď poukázal na to, že rozhodnutie trpí procesnými vadami, ako aj vadami právnymi a v skutočnosti je výrok súdu zmätočný, neúplný a nezrozumiteľný. Vo vzťahu k výroku o schválení rodičovskej dohody k maloletému Q. uviedol, že tento výrok je potrebné, ako nepravdivý zrušiť, a zákonne opraviť, nakoľko nedôvodne mal poškodený otec maloletého syna a dospeljej dcéry uzavrieť rodičovskú dohodu, avšak pred súdom dobrovoľne vo svojej osobnej vôli neuzavrel žiadnu, ani písomnú, zákonnú rodičovskú dohodu vo svojom mene, ktorá by bola podpísaná jeho pravým podpisom. Nedal súhlas súdu, ani matke, podpísaný zaručene pravým podpisom, aby spochybňovali a zneužívali zodpovedné plnenie rodičovských povinností otca voči svojim deťom otcom. Taktiež namieťa výrok o zameškanom výživnom na maloletého Q. za obdobie od 19.04.2017 do 30.11.2018 vo výške 582,- eur s tým, že on ako otec je povinný zameškané výživné platiť v mesačných splátkach po 15,- eur, nakoľko súd nesprávne právne posúdil nedokázanú vec z návrhu fiktívne vykonštruované zameškané výživné, ktoré sa v skutočnosti nikdy nestalo. Uviedol tiež, že na výživnom nikdy nemal dlh a vždy ho platil k rukám matky. Pokiaľ ide o výrok, ktorým súd na základe rodičovskej dohody zaviazal platiť pre plnoletú T. zvýšené výživné zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 230,- eur mesačne, tento výrok je procesne vadný, a preto ho navrhuje zrušiť. Poukázal pritom na tú skutočnosť, že T. L. je dospelá fyzická osoba a nespĺňa zákonné procesné podmienky účastníka konania v starostlivosti súdu o maloleté deti. Tento výrok je podľa odvolateľa jednak pochybný a jednak obchádza zákon, nakoľko T. L., dospelá dcéra, je schopná samostatne konať a samostatne rozhodovať o veciach, ktoré sa jej osoby priamo dotýkajú. Samotná plnoletá dcéra ani nepodala návrh a nežalovala otca na zvýšenie výživného od otca v predmetnom konaní. Z uvedených dôvodov trpí procesnou vadou aj výrok o zameškanom výživnom, týkajúci sa plnoletej T.. Do dosiahnutia plnoletosti dcéry dňa 21.12.2017 nikdy nemeškal s platením výživného a nikdy nemal ani žiadny dlh na mesačnom platení výživného. Na základe uvedeného otec popiera v celosti pochybný, zmätočný a právne neplatný rozsudok s nezrozumiteľným, neúplným a zmätočným odôvodnením. Súd prvej inštancie ani nevykonal rozhodujúce dôkazy ohľadne príjmov, výdavkov, majetkových pomerov povinnej strany. Opätovne poprel, že rodičia sa pred súdom dobrovoľne dohodli na úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Okrem toho namietal, že sa v konaní pred súdom všetci účastníci konania, prítomní na pojednávaní, vzdali práva na podanie odvolania, keďže pred súdom vo vyvolanom omyle, zavedením do omylu, sa musel zdať odvolania pod nátlakom, pričom ide o procesnú vadu. Podľa odvolateľa neboli splnené procesné podmienky na spravodlivé pokračovanie konania starostlivosti súdu o maloleté deti Q. a T.. Súd nesprávnym úradným postupom znemožnil otcovi, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže mu odňal právo osobne, v prítomnosti sudcu na pojednávaní, slobodne a voľne sa vyjadriť pred súdom ku všetkým dôkazom protistrany. Súd prvej inštancie ani nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, týkajúcich sa vyčíslenia oprávnených nákladov otca. Vzhľadom na uvedené navrhoval zrušiť rozhodnutie, týkajúce sa maloletého Q. a plnoletej T., resp. vo vzťahu k plnoletej T. konanie zastaviť.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že po vynesení rozsudku, ktorý akceptoval prejavenu vôľu zachytenú vo vydanom rozsudku, nepochopiteľne otec podal odvolanie, ktoré obsahom nezodpovedá jeho správaniu, prezentovanému v pojednávacej miestnosti. Výroky otca, uvedené v odvolaní, je nutné posúdiť v súlade s prejavom otca na vykonaných pojednávaniach, kde otec pôsobil, ako osoba plne uvedomujúca si dôsledky svojich vyhlásení, ktoré súd prebral do svojej dohody a tieto vyhlásenia otcom detí uskutočnené zobral ako zákonné, keď pritom rešpektoval vôľu otca dieťaťa podieľať sa zvýšeným výživným na zvýšených nárokoch jeho detí, a preto sú jeho tvrdenia uvedené

v odvolaní nepochopiteľné. Matka detí žiada, aby schválená dohoda bola akceptovaná a rozsudok potvrdený.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca a k vyjadreniu matky nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania otca v intenciách ustanovenia § 65 až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ a contrario) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

6. Odvolací súd považuje odvolanie otca za dôvodné.

7. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva, alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bol účastník konania pred súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastník konania ochranu dostane v zákonom predpokladanej kvalite. Súd musí viesť konanie tak, aby umožnil účastníkovi konania uplatniť si v konaní procesné práva, ktoré mu z procesných predpisov vyplývajú a rovnako splniť si aj povinnosti, ktoré mu z procesného predpisu vyplývajú. Základnou zásadou spravodlivého konania je rovnosť postavenia účastníkov konania (čl. 4 CMP). Zároveň súdne konanie má byť vedené tak, aby rozhodnutie súdu nebolo pre účastníka prekvapivé.

9. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) zmyslom a účelom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) je zaručiť každému reálny prístup k súdu. Tomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu o veci konať a rozhodnúť (m. m. I. ÚS 62/97, II. ÚS 26/96). K porušeniu základného práva na súdnu ochranu by došlo vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a ak by súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby (napr. I. ÚS 35/98).

10. Z judikatúry tiež vyplýva, že ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/94).

11. Citovaný čl. 46 ods. 1 ústavy (podobne aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) je primárnou ústavnou bázou pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a tým aj „bránou“ do ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu, zakotvenú v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až 50 ústavy) normujúcich rámec, v ktorom je možné domáhať sa jeho rešpektovania (m. m. I. ÚS 22/03).

12. Obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08).

13. Konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať tak právo na súdnu ochranu. Súdne rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany, musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky zrozumiteľnosti,

určitosti, jasnosti a súladu jeho skutkových i právnych dôvodov vo vzťahu k výroku. Procesný postup súdu pri konštituovaní i vecnej zmeny rozhodnutia, ktorý nenachádza oporu v zákone, je preto potrebné považovať za závažnú vadu nenaplnujúcu materiálnu stránku práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý proces, ktorá v konečnom dôsledku objektívne bráni riadnemu (účinnému a efektívnemu) uplatneniu dôležitých procesných práv účastníkov konania slúžiacich na ochranu ich práv a oprávnených záujmov v občianskom súdnom konaní. Nemožno opomenúť, že procesný úkon účastníka súdneho konania, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie, je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu. Ak je účastník konania z uplatnenia tohto procesného úkonu vylúčený alebo v značnej miere obmedzený (pri jeho uplatnení) v dôsledku nesprávneho postupu súdu, dochádza k stavu, kedy sa mu postupom súdu porušuje ústavné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

14. Vyššie citované práva otcovi ako účastníkovi konania postupom súdu zabezpečené neboli.

15. Zo spisového materiálu je zrejmé, že súd prvej inštancie nepostupoval správne pri schvaľovaní rodičovskej dohody k maloletému Q. keď ho zaviazal platiť zvýšené výživné zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 180,- eur s účinnosťou od 19.04.2017, nakoľko zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že táto dohoda nebola v rámci konania pred súdom prvej inštancie riadne uzavretá, keďže neobsahovala podpisy tak rodičov, ako aj kolízneho opatrovníka ako zástupcu maloletého dieťaťa. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s námietkou odvolateľa, že došlo k takej vade konania, ktorá má sa následok, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces spočívajúci v tom, že súd prvej inštancie rozhodol o schválení rodičovskej dohody k maloletému Q. bez toho, aby mu bol predložený riadny návrh takejto rodičovskej dohody. Pokiaľ ide o poučenie o opravnom prostriedku proti predmetnému výroku, týkajúcemu sa zvýšenia výživného na maloletého Q., toto odvolací súd vyhodnotil ako zmätočné, keďže v zápisnici jednak výslovne uviedol, že vo výroku č. I., ktorým bola schválená rodičovská dohoda, týkajúca sa zvýšenia výživného na maloletého Q., sa všetci účastníci vzdali práva na podanie opravného prostriedku a jednak konštatoval, že rodičia boli poučení v zmysle ustanovenia § 122 CMP, čo do rozsahu schválenej rodičovskej dohody. Odvolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie postupoval chybným procesným postupom pri schvaľovaní rodičovskej dohody k maloletému Q. za súčasne zmätočného poučenia zo strany súdu, treba tieto okolnosti vyhodnotiť v prospech práva otca na súdnu ochranu. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že otcovi zostalo právo na podanie odvolania zachované.

16. Pokiaľ ide o rodičovskú dohodu k plnoletej T., odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pochybil, keď schválil rodičovskú dohodu vo vzťahu k plnoletej osobe. V tomto smere odvolací súd pokladá za podstatné, že samotný návrh vo veci samej bol podaný dňa 19.04.2017, kedy dnes už plnoletá T. bola ešte maloletá. Súd prvej inštancie mohol schváliť návrh na uzavretie rodičovskej dohody iba do plnoletosti T., nakoľko rodičovská dohoda neprichádza do úvahy voči plnoletému dieťaťu. V prípade dosiahnutia plnoletosti maloletého dieťaťa môže súd postupovať formou zmieru, za zákonom predpísaných náležitostí s tým, že vyzve plnoleté dieťa za účelom vyjadrenia sa, či sa pripája k návrhu na začatie konania o zvýšenie výživného, ktorý bol voči nej podaný ešte v čase, keď bola maloletá.

17. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v predkladacej správe uviedol, že otec bol prítomný na pojednávaní dňa 29.10.2018, po vyhlásení rozsudku sa výslovne vzdal práva na odvolanie voči všetkým výrokom rozsudku, okrem výroku týkajúceho sa trov konania. V zápisnici z predmetného pojednávania zo dňa 29.10.2018 súd prvej inštancie uviedol, že proti výroku o schválení rodičovskej dohody vo vzťahu k plnoletej T. a vo vzťahu k výrokom o zameškanom výživnom tak k maloletému Q., ako aj plnoletej T. sa všetci účastníci konania, vrátane otca vzdali práva na podanie opravného prostriedku. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o vzdanie sa práva na podanie odvolania, toto je nutné zaznamenať v zápisnici. Navyše, keďže ide o úkon vo veci samej, ktorý musí mať písomnú formu, je potrebné, aby tento úkon bol potvrdený podpisom strán, alebo ich zástupcov v zápisnici, alebo iným vhodným spôsobom, ktorý nevyvoláva pochybnosť o tomto úkone. Uvedený záver je zrejмый aj z dostupnej publikácie VEĽKÉ KOMENTÁRE Civilný sporový poriadok od autorov Števek; Ficová; Baricová; Mesiarkinová; Bajánková; Tomašovič a kolektív, str. 819, 820. V danom prípade má odvolací súd za to, že pokiaľ v zápisnici vo veci samej absentuje podpisom strán potvrdené výslovné vzdanie sa práva na podanie odvolania, a nie je bez akýchkoľvek pochybností preukázaná výslovná vôľa otca týkajúca sa práva na vzdanie sa odvolania ani vo zvukovom zázname z pojednávania, možno konštatovať, že nedošlo k účinnému vzdaniu sa práva na podanie odvolania otcovi.

18. Následne odvolací súd preskúmal vec a dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie trpí vadou nepreskúmateľnosti, a to tak vo vzťahu k určaniu výživného, ako aj k určaniu výšky zameškaného výživného, a to takej intenzity, ktorá odôvodňuje aplikáciu ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP. V danom prípade sa súd prvej inštancie riadne nezaoberal dôvodmi, na základe ktorých dospel k záveru o výške vyživovacej povinnosti tak k maloletému Q., ako aj k už plnoletej T.. Vo vzťahu k výrokom o zameškanom výživnom je z dôvodov napadnutého rozhodnutia zrejmé len celková suma, avšak myšlienkový postup, ako k tejto sume okresný súd dospel, absentuje. Tiež nie je zrejmé, či sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či otec maloletého Q. a dnes už plnoletej T. v rozhodnom období na deti prispel nejakou sumou, resp. naturálnym plnením a či prípadne túto sumu započítal na celkovú výšku zameškaného výživného vo vzťahu k obom deťom. Odstránenie uvedených nedostatkov bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu (vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

20. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)